

KURJER EKONOMICZNY

= AKCYJNY =

Rok czwarty.

Nr. 8-9

Warszawa, 25 maja 1929 r.

Cena numeru poj. 30 gr.
wychodzi w dn. 7 i 21 każdego miesiąca.

ELEKTRYFIKACJA POLSKI

W uznaniu doniosłego wpływu elektryfikacji na poziom życia gospodarczego i kulturalnego, przystąpiono, w okresie powojennym, w szeregu przodujących państw, do elektryfikowania całych państw, a w duchu nowoczesnym, zmieniając, przez planowość akcji, tworzenie wielkich źródeł energii elektrycznej i wykorzystywanie rezerw połączonych jednostek, do zapewnienia swemu społeczeństwu taniej energii elektrycznej.

W Polsce do tej pory w zakresie tym wszechwładna, nawet na obszarach dojrzałych do elektryfikacji nowoczesnej, z braku niezbędnych, olbrzymich środków finansowych, system pierwotny, tworzenia nowych źródeł energii elektrycznej jedynie na terenach najkorzystniejszych, w rozmiarach swych wysoce ograniczonych, w następstwie czego często nawet najbliższe okolice nie korzystają z danego źródła energii elektrycznej, a koszty wytwórczości energii elektrycznej na dość wysokim poziomie.

W chwili bieżącej zbliżamy się do rozwinięcia nowoczesnej elektryfikacji znacznej części kraju; zapowiedzią jej jest komunikat, jaki pojawił się na łamach „Monitora Polskiego” z dnia 14 maja b. r. z krótkim zawiadomieniem, iż wpłynęło podanie od firmy „W. A. Harriman et Co, Inc. w New Yorku, o udzielenie uprawnienia na wytwarzanie, przetwarzanie, przesyłanie i rozdzielanie energii elektrycznej na obszarze dziewięciu powiatów województwa warszawskiego, siedmiu powiatów województwa łódzkiego, całego województwa kieleckiego i krakowskiego, trzech powiatów województwa lubelskiego i jedenastu powiatów województwa łwowskiego.

Celem ogólnym projektu W. A. Harriman et Co jest stworzenie wielkich zakładów elektrycznych, które mają w sposób racjonalny i ekonomiczny dostarczać energii elektrycznej miastom, miasteczkom, osadom i wsiom, w granicach wymienionych wyżej powiatów i województw położonym.

W projekcie tym przewiduje się: a) wybudowanie i uruchomienie wielkiej elektrowni parowej w zagłębiu węglowym, poza obrębem Śląska, b) wybudowanie i uruchomienie wielkiej elektrowni wodnej na Dunajcu, c) wyzyskanie wolnych rezerw w istniejących już elektrowniach całego zagłębia i innych okręgów, d) połączenie wszystkich tych elektrowni przewodami elektrycznymi, celem skoordynowanej, sprawnej i ekonomicznej współpracy, e) wybudowanie kilkuset kilometrów linii dalekoosiowych, o bardzo wysokim napięciu, f) pokrycie wymienionych województw siecią przewodów średniego i niskiego napięcia, celem dostarczenia energii elektrycznej najmniejszym nawet odbiorcom.

Przez powstanie zakładów, projektowanych przez W. A. Harriman et Co, Inc., żaden z istniejących już na tym obszarze zakładów elektrycznych nie będzie pozbawiony przysługujących mu praw, albowiem nowe uprawnienie obejmuje jedynie te tereny, których dotychczas koncesjami nie objęto.

Program inwestycyjny obejmuje dwa okresy pięcioletnie.

W okresie pierwszym projektuje się wybudowanie wielkiej elektrowni cieplnej, o zespołach nie mniejszych, niż 30.000 kW, a więc obciążonej na moc ogólną, przekraczającą 100.000 kW. Takiej elektrowni w Polsce dotychczas, nawet na Śląsku niema. Jednocześnie przewidziana jest budowa wielkiej elektrowni wodnej na Dunajcu, o mocy początkowo najmniej 40.000 HP, a w drugim pięcioleciu 90.000 HP. Elektrownia cieplna w zagłębiu węglowym, tuż przy kopalniach, wyzyskiwać będzie najtańsze gatunki miału węglowego. Elektrownia wodna, którą poprzedzi regulacja Dunajca, posiadać będzie, jako źródło energii, wyjątkowe znaczenie dla państwa.

W zgodzie z nakazem planowej gospodarki, zarzucającej dawny system odosobnionych zakładów elektrycznych, łączący oddzielne elektrownie siecią przewodów. Niezależnie od zbytu wolnych rezerw, będą mogły elektrownie te wspomagać się wzajemnie w razie przerwy w ruchu, lub braku energii w którejkolwiek z nich, oraz utrzymywać wspólne rezerwy, zamiast dużych własnych.

Wyjątkowo korzystnym będzie istnienie w zespole elektrowni, obok elektrowni ciepłych, elektrowni wodnej, wtedy bowiem będzie można wyzyskać w całej pełni siły wodne, mimo nieregularnego stanu wód i mimo nieregularnego zapotrzebowania prądu, w zależności od różnych pór roku i dnia.

W projekcie przewidziano połączenie obu przyszłych elektrowni, cieplnej i wodnej, zapomocą linii elektrycznej o napięciu powyżej 100.000 volt. Długość tej linii wyniesie około 120 klm.

Współpraca z innymi elektrowniami rozwijać się będzie na zasadzie dobrowolnych umów; pod względem finansowym i handlowym każda z nich zachowa pełną samodzielność i własny rynek zbytu. Przez współpracę wpływać będzie dochód z urządzeń niewyżyskanych, wydatki inwestycyjne ulegną redukcji, a w wyniku ogólnym zmniejszą się obustronnie koszty produkcji energii.

Energję elektryczną, wytwarzaną w dwu wielkich elektrowniach, przetwarzaną w transformatorach na bardzo wysokie napięcie, powyżej 100.000 volt i rozsyłać zapomocą sieci po kraju.

W pierwszym pięcioleciu, równocześnie z budową obu elektrowni, przeprowadzi się linje do dwu ważnych ośrodków przemysłowych, a mianowicie do okręgu łódzkiego i radomskiego, w drugim pięcioleciu do okręgu warszawskiego.

Jednocześnie z linjami dalekoosiowymi powstawać zaczęła w różnych miejscach obszaru uprawnienia, sieci rozdzielcze o średnio-wysokim napięciu (30 — 60.000 volt), które rozprowadzać będą energję do poszczególnych miast i miasteczek obszaru uprawnienia.

Miasta powyżej pięciu tysięcy mieszkańców otrzymają energję w pierwszym pięcioleciu, miasta mniejsze — w pierwszym dziesięcioleciu.

Pokrycie całego obszaru uprawnienia sieciami rozdzielczymi wymaga dłuższego okresu czasu i pewnej kolejności, zarówno ze względów technicznych, jak i finansowych, może więc okazać się, iż do punktów mniejszych i odleglejszych sieć dotrze dopiero w drugim pięcioleciu; projekt przewiduje budowę, w takich odległych i odosobnionych punktach, małych lokalnych prowizorycznych elektrowni, które, w miarę rozrostu sieci rozdzielczych, zastąpią stopniowo stacje transformatorów. Rozbudowa sieci będzie przyspieszona, jeśli tempo rozwoju życia gospodarczego będzie tego wymagało.

Rozpoczęcie dostawy prądu nastąpi, według projektu, w dwa lata od chwili udzielenia uprawnienia.

Urzeczywistnienie całego projektu wywrze jeden trwały, niezawodny skutek, wytworzy warunki, sprzyjające rozwojowi życia gospodarczego Polski, przyczyni się do podniesienia dobrobytu, warunków zdrowotnych i stopy życiowej najszerzkiej warstw ludności.

Tania energja elektryczna odbije się korzystnie na sprawności przemysłu i zwiększeniu jego zdolności w współzawodnictwie. Dzięki niskim stawkom rozszerzy się zakres zastosowania energii elektrycznej w kraju: w domu, w rolnictwie i drobnej rzemiośle.

Niezależnie od korzyści wymienionych, jakie da przyszła działalność projektowanych zakładów, wymienić należy i te korzyści, jakie przyniesie samo powstanie, sama budowa zakładów.

Kapitały, które uprawniony będzie musiał włożyć w przedsiębiorstwo, w ciągu sześćdziesięcioletniego okresu uprawnienia, oblicza się na 150 — 200 milionów dolarów; w pierwszym pięcioleciu projekt wymaga minimum 15 milionów dolarów, a w pierwszym dziesięcioleciu do 40 milionów dolarów.

Rzeczywiste potrzeby przyczynić się mogą, szczególnie w późniejszych okresach, do znacznego przekroczenia tych sum.

Wpływ wysoce dodatni poważnych tych inwestycji na ożywienie ruchu w przemyśle i na dalszy rozwój życia gospodarczego nie ulega kwestji.

Wiadomość o rozpoczęciu prac przemysł i rzesze robotnicze powitają z radością.

Ted.

SLAVICA

POMYŚLNY ROZWÓJ „SKODY“

W dniu 27 maja b. r. odbędzie się w Pradze walne zebranie akcjonariuszów „Skody”, na którym Rada T-wa zda sprawozdanie z nader pomyślnego rozwoju wytwórczości wytwórni T-wa i jego agend w okresie 1928 r.

W okresie tym, przy pomyślnym napływie zamówień, suma wystawionych rachunków wzrosła w porównaniu z rokiem poprzednim o 1/3, ilość niewykonanych zamówień łącznie z napływem ich w r. bież. zapewnia pracę zakładom, zaleźnie od działu wytwórczości, aż na okres... jedno i dwuletni.

Pod wpływem sytuacji światowej przyspieszono wprowadzenie nowoczesnych metod wytwórczości, przeprowadzając równocześnie bardzo znaczne inwestycje. Nowe inwestycje zmierzają do potania wytwórczości i do udoskonalenia organizacji sprzedaży, tak w kraju, jak i zagranicą. Według zmian w bilansie, wydatki inwestycyjne dosięgły w r. 1928 110 mil. Kcz., w rzeczywistości jednak suma ich była znacznie wyższa.

Ilość robotników wzrosła do 30.000, a suma bilansowa na dzień 31 grudnia ub. r. do 2.266 milionów Kcz., a to przy kapitale akcyjnym w wysokości 200 mil. Kcz., wzmocnionym przez prawie trzykrotnie większe rezerwy (bez kapitału umorzenia).

Czysty zysk wyniósł 53.362.745 Kcz., z czego na dywidendę przeznaczają się 43.750.000 Kcz., co stanowić będzie około 22% dyw. (zasadnicza dywidenda 5% i 54 Kcz. na akcję, tytułem superdywidendy).

(AEF).

TOWARZYSTWA AKCYJNE W JUGOSŁAWJI

Powstawanie i działalność towarzystw akcyjnych podlega w Jugosławji nadzorowi Min. Przem. i Handlu; Tow. zarejestrowane na obszarze Jugosławji uważane są za placówki krajowe, niezależnie od narodowości dyrektorów i akcjonariuszów.

Tow. zagraniczne, zamierzające otworzyć oddział pod własną nazwą, winne jest przedstawić do uzyskania zgody Min. Przem. i Handlu program pracy i statuty swe. Dodatkowo, w czasie zgłoszenia o rejestrację, należy przedstawić: zaświadczenie, iż tow. zorganizowano w pełnej zgodzie z wymaganiami praw danego państwa i że rzeczywistie rozpoczęło swe czynności; uwierzytelnione oświadczenie, że tow. zobowiązuje się do działania w zgodzie z prawem, obejmującym działalność tow. akc. i że wszelkie akty prawne ajencji, czy oddziału w Jugosławji, będą wiążące towarzystwo; uwierzytelnione oświadczenie, że oddział lub ajencia są prawie upoważnione do występowania pod imieniem tow.; uwierzytelnione oświadczenie, że tow. zgadza się na jurysdykcję sądów i praw Jugosławji we wszystkich sprawach i zakresach, wynikających z działalności w Jugosławji. Niezależnie od powyższych, tow. winno wskazać wysokość kapitału, jaki przyczynia się do działalności swego oddziału.

Tow. zagraniczne muszą prowadzić swe księgi w języku serbo-chorwackim, w walucie dinarowej. Bilans roczny, jak i sprawozdanie z działalności, muszą być opublikowane najmniej trzykrotnie w „Dzien. Urz.” Tow. zagr. jest zawsze odpowiedzialne za wszelkie szkody, wyrządzone przez jego przedstawicieli, jak również za całą działalność oddziału. Wszelkie decyzje tow. zagr., dotyczące zmian w działalności tow., względnie dotyczące likwidacji, lub złączenia się z innymi towarzystwami, zgodnie z prawami macierzystego kraju tow., winien reprezentant przedstawić Min. Przem. i Handlu i ogłosić w „Dzien. Urz.”

Tow. akc. organizowane w Jugosławji płać przy rejestracji 4% wartości nom. całej emisji akcji na okaziciela, a 2% od wart. nom. akcji imiennych, które przy każdej cesji podlegają opłacie w wysokości 1%. Wysokość kap. akc. towarzystw zagr. przewyższających musi 5 mil. din. Tow. zagr. płać przy rejestracji 4%.

Od stycznia 1929 r., niezależnie od 1% podatku obrotowego, jaki płać cały przemysł i handel, płać tow. akc. od czystego zysku tytułem podatku zasadniczego — 12%, przyczem wysokość podatku w danym roku określa się na podstawie zysku roku poprzedniego. W pierwszym i drugim roku istnienia tow. akc. wysokość podatku jest niezmienna.

Wysokość podatku dodatkowego ustala się zaleźnie od procentowego stosunku czystego zysku do kapitału akcyjnego.

Jeśli czysty zysk nie przekracza 6% kap. akc. — podatek dodatkowy wynosi 2%. Przy zysku wyższym, podatek dodatkowy wzrasta o jednostkę procentową, równomiernie ze wzrostem stosunku czystego zysku o dalsze dwie jednostki. I tak, jeśli czysty zysk nie przekracza 20% kap. akc. — podatek dodatkowy wynosi 9%.

Granica wzrostu podatku dodatkowego jest 15%, jakie opłaca się, gdy czysty zysk przekracza 30% kap. akc.

Wysokość podatku zasadniczego łącznie z dodatkowym nie może być niższą od 1,2% kapitału akcyjnego. (AEF).

ELEKTRYFIKACJA JUGOSŁAWJI

W ostatnich czasach elektryfikacja Jugosławji czyni znaczne postępy, zwłaszcza w okolicach północnych, dzięki znacznym siłom wodnym. W Słowenji wszystkie już małe miejscowości korzystają z taniej energii elektrycznej.

Jedną z największych elektrowni jest „Fala” w Mariborze nad Drawą. Z energii, w niej wytwarzanej, korzysta szereg wytwórni przemysłowych, które w okolicach Mariboru powstały. Przewodami energja jej zasila obszary po Trbovlje, a z drugiej strony aż po Waraždny.

Największą elektrownią jest elektrownia nad rzeką Citią w Dalmacji. Energja jej, niezależnie od pokrycia popytu ze strony przemysłu w okolicy, dochodzi przewodami aż do Splitu. W chwili obecnej przeprowadza się przewody do Trogiru, a po ukończeniu ich cała centralna Dalmacja zaopatrzona będzie w pełni w energję elektryczną.

Miasto Zagrzeb posiada największą elektrownię cieplną, nierównomierny jednak popyt na energję w zimie i w lecie. Elektrownia wodna w Karlovac przy niskim stanie wód w lecie wytwarza zbyt mało, a w zimie zbyt wiele energii. W tych dniach obie elektrownie zawarły z sobą porozumienie w sprawie wymiany rezerw, dzięki czemu oba te miasta zapewniły sobie niezbędną ilość energii w ciągu całego roku, bez przeprowadzania kosztownych inwestycji.

Współpraca Karlovacu i Zagrzebia jest jedynie wstępem do wielkich projektów. Według nich, Karlovac ma być połączony przewodami z elektrownią wodną Zeleni Vir, która ma nadmiar energii. Nadmiar energii tej przeprowadzać się będzie do Suszaku, a więc po morze. Natomiast Zagrzeb będzie mógł wysłać energję aż do Oroslawlje, stanowiącego poważny ośrodek przemysłu włókienniczego, a później aż do Waraždny. Tam nastąpi połączenie z przewodami elektrowni „Fala”. W ten sposób, za pośrednictwem Zagrzebia, nastąpi połączenie między „Falą”, na pograniczu austriackim, a Suszakiem, nad morzem.

Rzecz oczywista, większość miejscowości, położonych na tym odcinku, korzystać będzie z taniej energii elektrycznej. (AEF).

UPRAWA TYTONIU W JUGOSŁAWJI

Uprawa tytoniu odgrywa poważną rolę w życiu gospodarczym Jugosławji. W poszczególnych okolicach, jak w Serbji środkowej, w Hercegowinie, stanowi podstawowe źródło dochodu dla olbrzymiej większości ludności. Uprawa czegokolwiek innego w tych okolicach nie daje tak dobrych wyników, jak uprawa tytoniu. Jakość jego jest wysmienita. Wywóz obejmuje ilości poważne.

Jugosłowiański monopol tytoniowy obejmuje nie tylko przetwórczość tytoniu, lecz i jego uprawę.

Według wydanych zezwoleń na uprawę tytoniu i jego ilość w r. 1929, pierwsze miejsca w uprawie zajmują: Bitolj, Skoplje, Mostar i Bregalnica.

Nazwy te wskazują, iż największa ilość tytoniu pochodzi z okolic, produkujących tytoń najlepszej jakości. (AEF).

HANDEL ZAGRANICZNY JUGOSŁAWJI

W styczniu b. r. przywieziono do Jugosławji 93.292 t towarów, wartości 560,7 milionów dinarów, wywieziono natomiast zagranicę 298.957 t. wartości 425,7 mil. din.

Wwóz przewyższył wywóz o 135 mil. din. Pewnej poprawy nieznacznej oczekuje się w drugim ćwierćroczu b. r. przy wywozie pozostałych w roku ub. zapasów pszenicy, a znacznej poprawy dopiero w drugiej połowie roku, jeśli żniwa dopiszą.

W wywozie najpoważniejszą pozycję stanowiło drzewo, a następnie miedź surowa, w przywozie — tkaniny bawełniane i przędza bawełniana.

Wśród państw importujących z Jugosławji pierwsze miejsce zajęły Włochy (29.12%), a następnie: Niemcy (15.77%), Austria (15.75%), Grecja (9.23%), Węgry (7.52%) i Czechosłowacja (5.80%).

W przywozie do Jugosławji pierwsze miejsca zajmują: Czechosłowacja — 18.92%, Austria — 16.96%, Niemcy — 14.4%, Włochy — 12.29%, Anglja — 6.49%, U. S. A. — 5.87%.

Przywóz z Polski do Jugosławji objął 7.321 t, wartości 14,4 mil. din., procentowo 2.57%. W porównaniu ze styczniem ubiegłego roku zmniejszył się o dwie trzecie.

Przywóz z Jugosławji do Polski zmniejszył się również, dotychczasowe dziesiąte miejsce Polski w wywozie jugosłowiańskim zajęła Belgja. (AEF).

POLSKA AKC. S-KA TELEFONICZNA

Jednym z Tow. Akc., któreby najchętniej przagnęły, by wieść o rozwoju ich działalności nie przedostała się na łamy prasy, jest Polska Akc. S-ka Telefoniczna, dzierżąca w swem ręku monopol telefoniczny, ku niezadowoleniu całego społeczeństwa, tak w zakresie obsługi telefonicznej, jak w zakresie wysokości opłaty za świadczenia.

Wpływy T-wa w r. 1928 dosięgły 24.719.720 zł. Wysokość wydatków eksploatacyjnych uznano za właściwe porównać w zestawieniach rocznych z amortyzacją urządzeń telefonicznych, nieruchomości, ruchomości i podać do wiadomości ogólnej w wysokości 20.926.959 zł.

Nielicznym akcjonariuszom T-wa przypada w udziale dywidenda około 9½% w łącznej sumie 2.228.737 zł.

Na uwagę zasługuje wysokość kapitału akcyjnego — z 23.508.100, gdy wartość urządzeń telefonicznych, według bilansu, sięga 76.566.197 zł...

W przyszłości trzeba będzie sprawę Pol. A. Sp. Tel. rozstrzygnąć z większą troską o dobro społeczeństwa.

ELEKTR. OKR. W ZAGŁ. DĄBROWSKIEM, S. A.

W okresie sprawozdawczym 1928 r. zbyt energii, wytwarzanej w elektrowni T-wa, dosięgnął 24.263.275 kWh.

Wśród odbiorców T-wa pierwsze miejsce zajmuje przemysł, zużywający 79,6% całej ilości zbytu energii.

Ruch przyłączek jest pomyślny, co należy przypisać położeniu elektrowni na obszarze wysoce przemysłowemu.

Wpływy z eksploatacji dosięgły 4.238.624 zł. Wydatkowane na koszty eksploatacyjne 2.108.682 zł., na podatki i świadczenia socjalne 569.324 zł. Po odpisie 552.000 zł. na odnowienie, czysty zysk dosięgnął 1.008.773 zł.

„CENTRALA ROLNIKÓW“, S. A. W POZNANIU

Wiele wysiłków i energii wymaga obecnie działalność w zakresie rolniczo-handlowym, a zwłaszcza w dziedzinie wywozu ziemiopłodów.

Znamieniem jest oświadczenie Zarządu T-wa w sprawozdaniu rocznym za okres 1928 r.:

„Ograniczenia wywozowe oraz praca w warunkach gorszych od konkurencji zagranicznej sprawiły, że nie mogliśmy całkowicie zrealizować naszych zamierzeń eksportowych, stanowiących integralną część problemu stałego i korzystnego zbytu, chociaż nasz aparat handlowy był do spełnienia tego zadania dostatecznie przygotowany.

Obserwując wyniki zabiegów innych krajów o zdobycie rynków zbytu na ziemiopłody, dochodzimy do przekonania, że mimo jakościowo zdolnego do eksportu towaru i dostatecznie zorganizowanego aparatu handlowego, towar nasz nie będzie mógł skutecznie konkurować na rynku zagranicznym, dopóki eksporter polski będzie obciążony ciężarami, jakich nie zna jego konkurent zagraniczny”.

Wobec wąskich ram eksportu zmuszona była S-ka szukać głównych źródeł zbytu wewnątrz kraju, czyniąc jednak równocześnie wszelkie starania, by jaknajwiększe ilości ziemiopłodów ulokować na rynkach zagranicznych.

Rozwiązanie problemu kredytowego dało możliwość, dzięki energicznemu wysiłkowi, przeprowadzenia poważnych obrotów, w ogólnej sumie wartości około 72 milionów zł. i pomyślnego zamknięcia okresu sprawozdawczego.

Czysty zysk wyniósł 396.407 zł. Dywidendę wyznaczono w wysokości 12%.

S. A. „AZOTY“ W JAWORZNI

W okresie sprawozdawczym 1928 r. działalność „Azotu” rozwijała się w granicach przewidywanych, utrzymując się na dotychczasowym poziomie.

Wpływy z produkcji dosięgły czterech milionów złotych.

Na nowe inwestycje wydano 602.414 zł.

W zdumienie wprawia nas treść ogłoszenia Twa, na łamach specjalnie znanego pisma, z zapowiedzią jedynie sprawozdania, z obszernym podaniem całego składu władzy i porządku dziennego Waln. Zebr. i całym ogólnikowym sprawozdaniem Kom. rew., w którym jednakże zapomniano o najistotniejszej dla akcjonariuszów treści: wyniku finansowym okresu sprawozdawczego, a temat bilansu rocznego ujęto w słowa:

„Rachunek bilansu za czas od 1 stycznia do 31 grudnia 1928 r. Stan czynny 9.812.570.77. Rachunek strat i zysków za czas od 1.1—31.XII.1928 r. 4.300.834.04”.

S. A. EKSPLOATACJI SOLI POTASOWYCH

W przełomowym okresie 1928 r., uzdrowiono wreszcie stan finansowy „Tespui”, zdobywając w drodze nowej emisji znaczniejsze środki obrotowe, wzmocnione wpływami ze wzrostu produkcji.

Wydobycie soli potasowych dosięgło 142.837 t, kainitu 147.192 t, soli jadalnej 3.200 t.

Wpływy ze sprzedaży wyniosły 16.789.154 zł., przy ogólnych wydatkach eksploatacji w sumie 8.684.837 zł.

Tytułem rządowych opłat dzierżawnych zapłacono 645.778 zł., a tytułem państwowych podatków komunalnych 1.279.354 zł.

Na amortyzację i odnowienia przeznaczono zł. 2.458.455.

Posiadłości kopalniane, obejmujące złoża i wyłączone górnice amortyzacji nie podlegają.

Wartość bilansowa budynków wynosi 2.963.758 zł., a urządzeń przemysłowych 9.372.779 zł.

Przeznaczenie na amortyzację budynków i urządzeń przemysłowych, sumy, dochodzącej do 20% ich wartości bilansowej, nie ma uzasadnienia rzeczowego.

Dywidendę wyznaczono w wysokości ½% (pół %), t. j. 50 gr. od akcji stużłotowej.

Wyznaczyć można było śmiało, po okresie bezdywidendowym, dywidendę w wysokości 5—7%.

ZJEDN. FABR. MASZYN, „L. ZIELENIEWSKI I FITZNER-GAMPER“

W okresie sprawozdawczym od 1 paźdz. 1927 r. do 30 września 1928 r. wytwórnie T-wa, łącznie z nowonabytymi w Sosnowcu, Dąbrowie i Siemianowicach, pracowały w całej pełni. Ilość zamówień na kotły wzrosła wydatnie; w budowie mostów zarysowała się znaczna poprawa. Wzrosły zamówienia na wagony i tramwaje tak znacznie, iż przeważną część dostaw, wskutek przeciążenia warsztatów, uskutecznia się dopiero w bieżącym okresie.

Wzrosty zamówień, a równocześnie i wytwórczości, wywołał konieczność rozbudowy wytwórni w Sanoku i Krakowie, mimo połączenia się ze S. A. „W. Fitzner i K. Gamper” i przejścia zakł. „W. Fitzner” w Siemianowicach.

Wyniki finansowe okresu sprawozdawczego nie odpowiadają w zupełności pokładanym nadziejom, albowiem ceny uzyskane za dostawy rządowe, zwłaszcza za wagony i mosty, nie zawsze pokrywały istotne koszty własne.

Na wzmoczenie się kosztów własnych wpłynęło podwyższenie oprocentowania kapitałów obrotowych, oraz wzrost cen surowca i robocizny w czasie wykonywania zamówień, przyjętych po cenach stałych. Większe dostawy przyjmować trzeba było niejednokrotnie na warunkach kredytowych, jakie dawała konkurencja zagraniczna, dysponująca tanim i długoterminowym kredytem bankowym. Pod względem jakości i cen wyroby Twa współzawodniczyć mogą z zagranicą.

Nadwyżka wpływów w produkcji wyniosła 7.822.056 zł. Na koszty ogólne wydano 1.588.583 zł., tytułem podatków zapłacono 1.897.792 zł., a tytułem świadczeń społecznych — 801.933 zł. Na amortyzację przeznaczono 1.906.150 zł.

Czysty zysk wyniósł 1.256.331 zł., z czego 1.031.250 zł. przeznaczono na wypłacenie 10% dywidendy.

Na kupon akcji starych wypada całkowita dywidenda, zł. 10.— od akcji. Akcje otrzymane w zamian za akcje „W. Fitzner i K. Gamper” uczestniczą w wyznaczonej dywidendzie za okres od 1/1 1928. W zamian za kupon Nr. 3 wypada na nie ¼ dywidendy, — zł. 7. 50 od akcji. Akcje z nadwyżki z przerachowania uczestniczą w dywidendzie dopiero od dn. 1 paźdz. 1928 r., a więc za okres bieżący.

Bilans Twa na dzień 30 września 1928 r. przedstawia się okazale.

Przy kapitale akcyjnym w wysokości 15 mil. zł., kapitały rezerwowe przekraczają 22 mil. zł. Wysokość kapitału umorzenia przewyższa bilansową wartość całości maszyn i urządzeń.

W skład Rady wchodzi pp.: Dr. Aschkenazy, Dr. inż. R. Brennecke, R. Bennigsen, Dr. inż. K. Borsig, inż. Piotr Drzewiecki, Hipolit Gliwic, inż. Zygm. Jasiński, inż. A. Lewalski, Dr. N. Loewenstein, M. Loeser, L. Neurath, D. inż. Stef. Ossowski, Dr. inż. Fr. Pieler, Dr. Marcin Szarski, Ludw. Szczepański, G. Weitraub i Leop. Wellisz.

BANK PRZEMYSŁOWCÓW, S. A. W POZNANIU

W nowym okresie rozwoju, po nawiązaniu współpracy ze związkami Tow. Kupieckich w Poznaniu, zakres czynności i transakcji finansowych Banku znacznie się powiększył i rozszerzył.

Wkłady, łącznie z saldami kredytowymi na rachunkach bieżących, wzrosły do 11.041.607 zł.

Rachunek weksli zdyskontowanych wzrósł do 9.374.085 zł.; salda debetowe na rachunkach bieżących, łącznie z pożyczkami terminowymi dosięgły 10.888.824 zł.

W chwili bieżącej Bank posiada jeszcze 28 nieruchomości, wartości bilansowej 4.141.281 zł., przewyższającej dwukrotnie kapitały własne.

Czysty zysk okresu sprawozdawczego 1928 r. wyniósł 97.728 zł., z czego 75.000 zł. przeznaczono na wypłatę 5% dywidendy.

W skład Rady wchodzi pp.: Kaz. Otmianowski, prezes, St. Szulc, wiceprezes, Teofil Andrzejewski, Leon Barciszewski, A. Glabisz, Wit. Jarczewski, Wł. Majewicz, L. Miklaszewski i St. Roński.

W skład Zarządu wchodzi pp.: Dr. St. Pernańczyński, Miecz. Bogajski i H. Adamczewski.

TOW. PRZEM.**„LILPOP, RAU & LOEWENSTEIN“, SP. AKC.**

W pięćdziesiątym piątym okresie sprawozdawczym, w r. 1928, produkcja Twa w dziale budowy wagonów osobowych znacznie wzrosła, w dziale budowy wagonów towarowych utrzymała się na poziomie 1927 r.

Wykonano znaczącą ilość wozów tramwajowych dla Warszawy i Łodzi.

Wprawdzie całkowitej swej zdolności wytwórczej zakłady Twa nie wykorzystywały, jednak stan zatrudnienia był dobry.

Przejęcie do budowy wagonów osobowych konstrukcji żelaznej, przy równoczesnym znacznym wpływie zamówień na rozjazdy kolejowe, zmusiło Twa do silniejszego wyposażenia warsztatów mechanicznych. Na kupno maszyn i urządzeń wydano 2.514.000 złotych.

W okresie sprawozdawczym wykonano 40 wagonów czteroosiowych I i II klasy, o konstrukcji żelaznej; 851 wagonów towarowych, w tem 600 węglarek i 250 platform; 10 wagonów wąskotorowych; 32 wagony towarowe i 61 węglarek amerykańskich. W pozostałych działach wykonano 666 ton odlewów, 562 t. sprężyn i resorów i 447 kompletów krzyżownic i rozjazdów.

Wartość ogólna produkcji wzrosła, w porównaniu z rokiem poprzednim, o przeszło 35% do sumy 31.059.402 zł. suma wystawionych faktur o 24%, do 26.453.441 zł.

Własne kapitały obrotowe uzupełniały w pełni zaliczki odbiorców i kredyt dyskontowy w Banku Polskim.

Przy zysku brutto z produkcji, w wysokości 7.019.683 zł., koszty ogólne, pensje urzędników i t. d. wyniosły 2.852.384 zł. Tytułem podatków wypłacono 1.648.961 zł. Na amortyzację przeznaczono 1.185.583 złotych.

Czysty zysk wyniósł 1.846.064 zł. Na 12% dywidendę przeznaczono 1.116.000 zł., ograniczając jej wypłatę tylko akcji dawnych, przed podwyżką kapitału akcyjnego, z nadwyżki z przerachowania, z 9.300.000 zł. do 12.400.000 zł., zasadniczo niesłusznie.

W skład Zarządu Twa wchodzi pp.: A. Rotwand, prezes, C. Klarnier, wiceprezes, S. Brun, H. Ginsberg, I. Jabłoński, J. Komorowski, O. Saenger, T. Neuman i I. Radziszewski.

POWSZECHNY BANK KREDYTOWY, S. A.

W granicach zakreślonych, zwiększyły się agendy Banku w r. 1928 znacznie, do czego przyczyniło się wzmocnienie środków własnych przez podwyższenie kapitału akcyjnego do pięciu milionów zł., wzrost wkładów i sum na rachunkach bieżących o przeszło 5% do 19 milionów zł., a nadto powiększenie się lokat banków zagranicznych i krajowych o przeszło 70%. Niezwykle silnie, bo prawie trzykrotnie wzrosło inkaso dokumentów i weksli, dochodząc do ogólnej sumy 29 milionów zł.

Czysty zysk okresu sprawozdawczego wyniósł 597.703 zł.

Po szeregu odpisów przeznaczono zł. 250.000 na wypłacenie 5% dywidendy i zł. 100.000 na 2% superdywidendę.

Wypłatę dywidendy rozpoczęto z dniem 15 maja b. r.

W skład Rady wchodzi pp.: Władysław Długosz, prezes, Dr. Wojciech Dziedzic i Wiktor Bergler, wiceprezesi, Fr. Benesz, Szczepny Cieński, Wł. Dunka da Sajo, L. Fischer, André Gouin, H. Laporte, Anatol Lothe, H. Reuter, H. Steiger i M. Thiebaut.

S. A. „CERATA“ W WARSZAWIE

Pomyślny rozwój interesów T-wa, w okresie sprawozdawczym od 1 lipca 1927 r. do 31 grudnia 1928 r. wyraża się dobitnie w wysokości zysku, dosięgającego 466.713 zł., w okresie, gdy kapitał akcyjny określała suma 900.000 zł.

Przeprowadzone, znaczne ponoć, inwestycje przyczynią się zapewne do zapewnienia nadal poważniejszej dywidendy.

Dywidendę za okres 1927-8, wyznaczono, po szeregu odpisów, w wysokości 15%.

Międzynarodowe Tow. Wagonów Sypialnych „W. L. „Wagons-Lits”

zawiadamia o otwarciu w dniu 16 maja b. r.

Generalnej Agentury Podróży „Wagons-Lits & Cook”

NA POWSZECHNEJ WYSTAWIE KRAJOWEJ W POZNANIU

PAWILON KOLEJOWY

SPRZEDAŻ BILETÓW KOLEJOWYCH, SYPIALNYCH, OKRĘTOWYCH, AEROPLANOWYCH I AUTOKAROWYCH, KRAJOWYCH I ZAGRANICZNYCH, KLASY I, II, i III, WE WSZYSTKICH KIERUNKACH, PO CENACH URZĘDOWYCH.

ORGANIZOWANIE WYCIECZEK ZBIOROWYCH I INDYWIDUALNYCH.

REZERWOWANIE POKOJÓW W HOTELACH, UBEZPIECZANIE PODRÓŻNYCH I BAGAŻU, ZAŁATWIENIE WIZ.

Udzielanie wszelkich informacji bezpłatnie.

BANK ANGIELSKO-POLSKI

W współpracy z szeregiem gałęzi przemysłowych, przy akcji kredytowej, rozmiary której określa portfel wekslowy na dzień 31.12.28 na sumę 26.091.000 zł., z przeciwwagą rezydynta na sumę 16.219.000 zł., oraz suma pożyczek terminowych w wysokości 5.707.000 zł., i przewaga sald debetowych na rachunkach bieżących w sumie ponad trzy miliony zł., czysty zysk okresu sprawozdawczego 1928 r. wyniósł zł. 454.075 zł.

Dywidendę wyznaczono w wysokości 10%.

POZNAŃSKI BANK ZIEMIAN

W okresie sprawozdawczym 1928 r. rozwijały się dodatkowo agendy Banku tak w dziale bankowym, jak i rolniczo-handlowym.

Wkłady wzrastały stale, a równomiernie z tem rozwijały się obroty.

W dziale rolniczo-handlowym ujemny wpływ na silniejszy rozwój interesów wywierał system ceł reglamentacyjnych na zboże.

Czysty zysk okresu sprawozdawczego wyniósł zł. 147.563, z czego przeznaczono zł. 96.000 na wypłacenie 8% dywidendy.

W r. 1928 podwyższono kapitał akcyjny Banku o 300.000 zł. do 1.500.000 zł., drogą nowej emisji, którą przejęło grono dotychczasowych akcjonariuszów.

Przez przelew części zysku za r. 1928 kapitały rezerwowe wzrosły do 940.510 zł.

BANK ZACHODNI. S. A. W WARSZAWIE

W dniu 10 maja b. r. odbyło się w Warszawie doroczne Walne Zgrom. akcjonariuszów, celem wysłuchania sprawozdania Rady z rozwoju agend Banku w r. ubiegłym.

W okresie sprawozdawczym 1928 r. agendy Banku znamionuje we wszystkich działach potęgający się rozwój interesów, wyrazem czego jest wzrost ogólnego obrotu do sumy 3.500 milionów zł.

Wkłady, łącznie z sumami, posiadanymi przez korespondentów na rachunkach, wzrosły z 19.131.846 zł. na dzień 31.12.1927 do 26.305.504 zł. na dzień 31.12 1928 r., dyskonto weksli z 24.651.626 zł. do 42.262.156 złotych.

W okresie rocznym przyjęto weksli ogółem na 333.163.218 zł.

W bilansie na dzień 31 grudnia 1928 r. główne pozycje w stanie czynnym stanowią: 1) Kasa i sumy do dyspozycji w Banku Polskim, P. K. O. i Banku Gospodarstwa Krajowego — 4.350.987 zł., 2) waluty zagraniczne — 665.358 zł., 3) papiery wartościowe — 1.516.790 zł., 4) udziały i akcje w przedsiębiorstwach konsorcjalnych — 2.220.523 zł., 5) banki zagraniczne — 1.884.864 zł., 6) weksle zdyskontowane — 42.262.156 zł., 7) rachunki bieżące (saldo debetowe) — 13.646.264 zł., 8) nieruchomości — 7.482.408 zł.,

a w stanie biernym: 1) Kapitał zakładowy — 10.080.000 zł., 2) kapitał zapasowy i inne rezerwy — 2.626.007 zł., 3) wkłady — 22.637.632 zł., 4) rachunki bieżące (saldo kredytowe — 3.029.215 zł., 5) rezydenty weksli — 15.126.495 zł., 6) banki zagr. — 14.732.047 zł., 7) różne rachunki — 4.395.760 zł.

Czysty zysk okresu sprawozdawczego wyniósł 1.081.297 zł., z czego Walne Zgrom. przeznaczyło, po szeregu drobnych odpisów i zarezerwowaniu 240.000 zł. na podatek dochodowy, zł. 411.600 na 7% dywidendę i zł. 117.600 na 2% superdywidendę.

W skład Rady wchodzi pp.: Zdzisław ks. Lubomirski, Stefan Brun, Konrad Dynowski, Stanisław Fuchs, H. Ginsberg, Jerzy Komorowski, Stefan Laurysiewicz, Stan. hr. Łącki, Dr. Jerzy Michalski, Andrzej Rotwand, Karol Szlenkier i Michał Wawelberg.

Dyrekcję stanowią pp.: Andrzej Rotwand, przewodniczący, Al. Moszkowski, Dr. Leon Szper, Jan Lichtenfeld i M. Stan.hr. Kossakowski.

BANK KWILECKI, POTOCKI I S-KA**S. A. W POZNANIU**

Pod przewodnictwem prezesa Rady p. Adama hr. Żółtowskiego z Jarogniewic odbyło się w Poznaniu w dniu 10 b. m. doroczne Walne Zebranie akcjonariuszów Banku.

W okresie sprawozdawczym 1928 r. Bank rozwijał się nadal korzystnie.

Wkłady terminowe i a wista wzrosły do 7.977.900 zł., a na rachunkach bieżących do 4.360.660 zł.

Przyjęto do dyskonta weksli na ogólną sumę 51.194.000 zł., suma zdyskontowanych weksli wzrosła w bilansie rocznym do 12.186.209 zł.

W działach rolniczo-handlowych działalność Banku rozwijała się również pomyślnie.

Czysty zysk okresu sprawozdawczego wyniósł 316.958zł., z czego przeznaczono 192.000 zł. na 8% dywidendę od kapitału akcyjnego — 2.400.000 zł., który przez przelew części nadwyżki z przerachowania wzrósł do 3.000.000 zł.

W skład Rady wchodzi pp.: Adam hr. Żółtowski, prezes, Dr. Tad. Szuldrzyński, wiceprezes, K. hr. Kwilecki, J. Czapski, St. Gutsche, B. Langowski, T. Łyskowski, M. Niemojowski, C. Ratajski i L. hr. Żółtowski.

PRZYPOMNIENIE.

Prosimy uprzejmie o przyspieszenie przekazania nam, tytułem całorocznej prenumeraty naszego pisma,

Zł. 7.— (siedmiu)

za pośrednictwem załączonego

blankietu P. K. O. (Nr. 16.450).

ADMINISTRACJA.

BANK CUKROWNICTWA, S. A. W POZNANIU

W okresie sprawozdawczym 1928 r., zgodnie z tradycją, zasadniczym i głównym przedmiotem zainteresowania Banku był przemysł cukrowniczy i współpraca z nim w zakresie handlowym i finansowym.

W przesileniu, jakie przechodził nadal polski przemysł cukrowniczy, mimo pomysłnych przebiegów kampanji, ściśle organizacja, oparta na wspólnej gospodarce cukrem, scentralizowana w Banku Cukrownictwa, daje mu możliwość ochrony przed większymi stratami na rynkach zagranicznych przez stosowanie jednolitej polityki handlowej, wykluczającej chaotyczne rzuwanie cukru przez poszczególne cukrownie na rynki eksportowe i obniżanie cen, a planowa i racjonalna aprowizacja cukrowa kraju i celowo rozwinięta propaganda w kierunku spożycia, wydajnie przyczyniająca się do stałego wzrostu, ponad 10% rocznie, zbętku cukru na rynku wewnętrznym, umożliwia mu względnie żońne wyniki finansowe roczne.

Celem złagodzenia braku kapitałów obrotowych udzielił Bank cukrownikom związkowym kredytów wekslowych towarowych i na rachunkach bieżących na ogólną sumę około siedemdziesięciu milionów złotych, zabezpieczonych wpływami gotówkowymi ze sprzedaży cukru na rynku krajowym, a nadto gwarancji, w pismach gwarancyjnych i żyrowych, na sumę przeszło dziewięćdziesięciu milionów zł., w czym większość przypadła na kredyty zagraniczne.

Równocześnie z akcją finansową na rzecz przemysłu cukrowniczego, zwiększył Bank wydajność kredytów, udzielane odbiorcom cukru, istniała bowiem obawa, iż wobec ciasnoty rynku pieniężnego obroty cukrowe, bez zapobiegawczych ułatwień kredytowych, mogłyby zmaleć, przez co zmniejszyłoby się spożycie.

W ilości 350.949 ton cukru, sprzedanego w roku 1928 na rynku krajowym, zaledwie 45.743 t pochodziły z cukrowni niezrzeszonych. Wartość cukru, sprzedanego przez punkty sprzedażne w Warszawie, Poznaniu i Lwowie, w ogólnej ilości 288.563 ton, wyniosła około 275.500.000 zł.

Na rynkach zagranicznych sprzedał Bank w chwilach korzystnej koniunktury, po cenach względnie najlepszych, 136.516 ton cukru eksportowego, głównie w Anglii (38,5%), Holandji (34,3%), w krajach nadbałtyckich (10,7%) i w Niemczech (10,4%).

Czysty zysk okresu sprawozdawczego wyniósł zł. 1.023.866, o 2.537.997 zł. mniej, niż w roku poprzednim, co ma uzasadnienie swe w tem, że kiedy rezerwy z zysków lat ubiegłych poważnie się zwiększyły i osiągnęły sumę wyższą od połowy kapitału zakładowego, Bank obniżył stopę procentową i prowizyjną w odnośnych umowach komisowo-towarowych i finansowych z rzeszonymi cukrowniami, dając jedynie do zapewnienia sobie takiego dochodu od kapitału zakładowego, któryby wystarczał na wypłacenie wydatnej dywidendy, odpowiadającej bieżącemu stosunkom na rynku pieniężnym.

Na Walnem Zgrom. akcjonariuszów w dniu 10 maja b. r. w Poznaniu wyznaczono dywidendę za rok 1928 w wysokości 12%.

W skład Rady Nadzorczej Banku wchodzi pp.: J. Zychliński, prezes, St. Turno i Jan Zagleniczny, wiceprezesi, Miecz. Broniewski, Miecz. Chłapowski, Jan Donimirski, G. Holland, P. Jarnuszkiewicz, Dr. E. Lange, Dobrogost Lossow, E. v. Mollard, Edw. Natanson, Leon Nowakowski, E. Olex, Ludw. Panenka, D. J. Pennock, Wład. Psarski, płk. Wład. Szczyński, Zygm. Smoczyński, Wiesław Tuchołka i Wład. Zóraski.

W skład Zarządu wchodzi pp.: Leon Brzeski, Władysław Demby, Leopold Hebda i Bolesław Mikulski.

BANK HANDLOWY W WARSZAWIE, S. A.

W okresie sprawozdawczym 1928 r., zmianą w poważny rozwój agend, zakres interesów Banku rozszerzył się znacznie.

Wkłady terminowe i oszczędnościowe, na rachunkach czekowych i bieżących wzrosły o dwa dziesiąta milionów złotych, sięgając sumy 76,8 miliona zł., portfel wekslowy wzrósł do 90.353.061 zł., a po uwzględnieniu weksli zredyskontowanych do 69,3 mil. zł., w porównaniu z rokiem poprzednim o przeszło 70%.

Aktywa w postaci sald debetowych na rachunkach bieżących wzrosły z 40,7 milionów do 62,5 mil. złotych.

Wybitną rozpiętość między akcją kredytową, a stanem wkładów, łącznie z saldami kredytowymi na rachunkach bieżących, wyjaśnia poważna pozycja zadłużenia w bankach zagranicznych w wysokości 46.455.750 zł.

W stanie biernym widnieje jeszcze znaczna pozycja: banki krajowe — 15.129.365 zł. Przy analogicznej pozycji czynnej — 1.501.854 zł., mniemać należy, iż pozycja bierna w lwiej części obejmuje zobowiązania z okresu akcji uzdrowienia banków.

Płynność utrzymywano na wysokim poziomie, ogólnej bowiem sumie 143 mil. zł. zobowiązań banku przeciwstawiły się środki płynne w kasach i na rachunkach w bankach w sumie 18,4 mil. zł., oraz portfel wekslowy w wysokości 69,3 mil. zł.

W zakresie emisyjnym uczestniczył Bank czynnie w 7% pożyczce miasta Warszawy, na nominalną sumę 10.000.000 dolarów, objętej przez Bank w całości, a pokrytej z nadwyżką w publicznej subskrypcji; w 7% pożyczce śląskiej na nom. sumę 11.200.000 dol., również przez Bank w całości objętej i w okresie paru dni w całości w subskrypcji pokrytej; w III serii pożyczki szkolnej m. Warszawy; w 4% wewnętrznej premijowej pożyczce inwestycyjnej 1928 r.

W drugiej połowie roku spraw. podjął Bank, przy pomocy zaprzyjaźnionych banków zagranicznych, akcję udzielania kredytów rolnikom pod rejestrowy zastaw zboża, akcję w kraju wysoce niezbędną, niestety jednak w szerszym zakresie zbyt późno, bo dopiero w grudniu. W roku bieżącym akcję tę rozpoczęło się w sierpniu b. r. w zakresie bardzo szerokim, przy uproszczonej technice.

W zakresie kapitałów rezerwowych nastąpiła pewna poprawa, przez wzmocnienie ich przelewem nadwyżki z przerachowania o zł. 1.712.328. Przy przerachowaniu bilansu zmianie uległa w aktywach jedynie pozycja nieruchomości i to słusnie tylko częściowo. Przez przelew części zysku okresu sprawozdawczego kapitały rezerwowe wzrosły do 4.454.900 zł., przy kapitale akcyjnym w wysokości 20.000.000 zł.

Wpływy z procentów i prowizji wyniosły 10.705.501 zł. (pobrano 19.143.791 zł., wypłacono 8.438.240 zł.). Pozycja kosztów handlowych wzrosła do 9.335.285 zł. Na różnicach kursowych zyskano — 2.842.778 zł. Podatków zapłacono 1.263.199 zł.

Czysty zysk okresu sprawozdawczego wyniósł 2.788.381 zł., z czego wyznaczono zł. 1.400.000 na 7% dywidendę.

W skład Rady wchodzi pp.: Stanisław ks. Lubomirski, prezes, Hipolit Gliwiec, wiceprezes, Otto Conrad, Maurycy Despret, Piotr Drzewiecki, Jan Gawroński, William Averill Harriman, Henryk Kaden, Maxime Krassny, L. Jan Kronenberg, Henryk Konic, Artur Kubie, Józef Lossow, Eug. Lubowicz, Edwardo Morpurgo, Jerzy Meyer, Leop. hr. Orsetti, Adolfo Rossi, Irving Rossi, John Hungh Smith, Stefan Suryń, William Thys, J. Tceplitz i Andrzej Wierzbicki.

WARSZAWSKIE TOWARZYSTWO KOPALNI WĘGLA I Z. HUTN., S. A.

W okresie sprawozdawczym 1928 r. wydobyte węgiel z kopalni T-wa utrzymało się na poziomie okresu poprzedniego, dochodząc do 1.045.000 ton.

W zbyciu w kraju i zagranicą większe odchylenia nie nastąpiły, wyniki jednak finansowe znacznie się zmniejszyły, co uzasadnia przedewszystkiem wzrost blisko o milion złotych, w porównaniu z rokiem poprzednim, bezpośrednich kosztów wydobycia — łącznie ze świadczeniami socjalnymi i podatkami, pod wpływem głównie zwwyżki płac robotniczych.

Przychody z eksploatacji kopalni nieznacznie tylko wzrosły, a to pod wpływem spadku cen na rynkach zamorskich do 11/6 sh za tonę węgla dąbrowskiego, grubych gatunków, fob Gdańsk — Gdynia.

Ekspansja T-wa na rynki zamorskie była nader silna, obejmując w okresie sprawozdawczym 385.365 ton węgla, wywiezionego głównie do Szwecji (192.470 t) i Danji (44.715 t).

Poważne straty na wywozie morskim usprawiedliwia nadzieja, że z czasem, gdy zakończy się zacięta walka konkurencyjna na międzynarodowych rynkach węglowych, uzyska T-wo na rynkach zamorskich stałych odbiorców na warunkach, zapewniających lepszą niż dziś opłacalność wywozu.

W okresie najwyższej koniunktury, od października do grudnia, dał się we znaki brak wagonów kolejowych, wstrzymujący nietylko wysyłkę węgla, lecz i pośrednio normalną pracę kopalni.

Przeprowadzona w okresie sprawozdawczym rozbudowa i reorganizacja urządzeń kopalnianych pochłonęła 1.832.431 zł.

Na świadczenia socjalne wydano 1.223.132 zł., a z tytułu samych podatków zapłacono 1.373.332 zł.

Czysty zysk w nikomej wysokości 11.462 zł. nie pozwolił na wyznaczenie za okres sprawozdawczy dywidendy.

W skład Zarządu T-wa wchodzi pp.: Edw. Natanson, prezes, Tadeusz Popowski, wiceprezes, M. Boniecki, Wacław Fajans, Jan Holyński, Leop. Jan Kronenberg, Fel. Kucharzewski, Stan. Natanson, Edw. Rose i Witold Szebeko.

TOW. STARACHOWICKICH ZAKŁADÓW GÓRNICZYCH, S. A.

Nakreślony przed dwoma laty program prac inwestycyjnych, zmierzający, przez modernizację huty, do przejścia do produkcji pokojowej i zwiększenia obrotów w działach pracujących na rynek prywatny, w okresie sprawozdawczym 1928 r. w lwiej części zrealizowano, a w pierwszych miesiącach roku bieżącego wyczerpano.

Wykonanie urządzeń do ujęcia gazów wielkopięcowych i ich oczyszczania, pozwala na ich wykorzystanie w kotłowni i zmniejszenie zużycia węgla o dwie trzecie. Wszystkie urządzenia wielkopięcowe zmodernizowano, zastępując równocześnie napęd parowy napędem elektrycznym.

Celem wykorzystania szlaki wielkopięcowej wybudowano nowoczesną cegielnię, o zdolności produkcyjnej 4 — 5 milionów cegieł rocznie, zaopatrzoną w motor elektryczny o mocy 50 kW. dla poruszania transmisji, elewatorów, młynów i innych jej urządzeń. Tym sposobem szlaka, której wywożenie połączone było ze znacznymi kosztami, stała się materiałem podstawowym dla nowej produkcji.

W stalowni wszystkie urządzenia parowe zamieniono na elektryczne.

Przy obudwie piecach martenowskich przebudowano wszystkie kanały dymowe, zmieniono system nabicia regeneratorów, zwiększając ich objętość nagrzewalną o 30%, a znacznie wydajność pieców.

Celem podawania materiałów na pomost roboczy pieców urządzono kolejkę wiszącą, obsługiwaną dwoma dźwigami elektrycznymi.

W walcowni zmieniono siłę napędową parową na elektryczną, przeprowadzając równocześnie zupełną jej modernizację.

Przebudowano odlewnię na masową produkcję, rozwinęło szereg jej działów.

Rozbudowy własnej centrali elektrycznej ze względu na bliskość w sąsiedztwie wielu zakładów przemysłowych, zaniechano, a przystąpiono do zorganizowania spółki akcyjnej „Zjednoczenie Elektrowni Okręgu Radomsko - Kieleckiego”, zadaniem której będzie gromadzenie i zbieranie wszelkich rezerw mocy maszyn, znajdujących się w elektrowniach, należących do zjednoczenia. Całą produkcję energii oddawać będą elektrownie do linii wysokowoltowej, łączącej je przy pomocy podstacji transformatorowych, z której zjednoczone zakłady pobierać będą potrzebną im ilość energii.

Produkcja T-wa w okresie sprawozdawczym wzrosła znacznie.

Na kopalniach wydobyto 48.300 ton rudy żelaznej; w wielkim piecu wytopiono 31.100 ton surówki, z czego sprzedano 27.846 ton, a zużyto na własne potrzeby 4.094 t.; w uruchomionej, nowozainstalowanej odlewni wyprodukowano 29.776 m³ grzejników i 1300 t. odlewów surowcowych, stałozeliwnych, z czego sprzedano 27.237 m³ grzejników i 524 t. odlewów.

W lasach wyeksploatowano 37.600 m³ budulca, 17.400 m³ stempli i 20.970 m³ drzewa opałowego.

BANK CUKROWNICTWA SP. AKC. W POZNANIU

Bilans na dzień 31 grudnia 1928 roku.

Table with columns for assets (Kasa i sumy do dyspozycji, Waluty zagraniczne, Papiery wartościowe własne, etc.) and liabilities (Kapitały własne, Wkłady, Rachunki bieżące, etc.). Total balance is 121.857.311,67.

Tartak przerobił 42.720 m³ kłoców, dając 26.875 m³ materiału tartego. Sprzedano 22.900 m³ materiałów tartych, 20.007 m³ budulca i stempli, 16.182 m³ drzewa opałowego.

W obrotach ogólnych suma wystawionych rachunków wzrosła do 21.372.431 zł.

Czysty zysk, po odliczeniu poważnej pozycji kosztów administracyjnych i ogólnie, wyniósł zł. 2.533.190.

N wniosek Rady, Walne zgrom. akcjonariuszów w dniu 14 b. m., na którym Bank, Gosp. Kraj. reprezentował 55% kapitału akcyjnego, uchwaliło przełać czysty zysk okresu sprawozdawczego w całości na kapitał amortyzacyjny.

W wyniku nowych wyborów w skład Rady Nadzorczej wchodzi pp.: Dr. Roman Górecki, prezes, Dr. Feliks Merunowicz, wiceprezes, Wacław Konderski, inż. Antoni Lewalski, Stefan Starzyński, inż. Kaz. Kieszyniewski, Dr. Fr. Doleżał, Wład. Wielowiejski, Rud. Prich, Jan Jacyna i inż. Józef Kiedroń.

W skład Zarządu wchodzi pp.: inż. Czesław Klarnier, prezes, Dr. Stefan Ossowski, wiceprezes, inż. Tadeusz Neuman, inż. Kazimierz Raczyński i inż. Witold Wierzejski.

TOMASZOWSKA FABRYKA SZTUCZNEGO JEDWABIU, S. A.

W okresie sprawozdawczym 1928 r., w walce z ograniczeniem współzawodnictwem w kraju i zagranicą, dzięki rozbudowie wytwórni i stałym postępom w jakości i różnorodności wytwórczości sztucznego jedwabiu, dotrzymując kroku rozwojowi produkcji zagranicą, wytwórczość Tomaszowskiej Fabryki Sztucznego Jedwabiu wzrosła do rekordowej ilości 2.300.000 kg., w czym przeważającą ilość stanowi jedwab sztuczny, wytworzony systemem wiskozowym.

Wytwórczość okresu sprawozdawczego jest prawie dwiemaście razy większa od wytwórczości z przed lat ośmiu. O wspólnym rozwoju wytwórczości T-wa dowodzi zestawienie produkcji lat poprzednich. W roku 1920 wytworzono 12.190 kg. sztucznego jedwabiu, w r. 1921 — 57.000 kg., w r. 1922 — 220.000 kg., w r. 1923 — 400.000 kg., w r. 1924 — 470.000 kg., w r. 1925 — 625.000 kg., w r. 1926 — 750.000 kg., w r. 1927 — 1.350.000 kg., a w r. 1928 — 2.300.000 kg.

W wywozie sztucznego jedwabiu zagranicą, którego wartość w roku ubiegłym dosięgła około czterech milionów złotych, w lwiej części brało udział T-wo.

W wytwórni T-wa w Tomaszowie, skupiającej 92% całej wytwórczości polskiej w tej dziedzinie, pod względem technicznym najnowocześnie wyposażonej, pracuje około sześciu tysięcy robotników.

W roku bieżącym, w dalszym rozwoju swej wytwórczości, podjęła Tomaszowska Fabryka również i produkcję jedwabiu cienko-przędzonego, która w plonie bardzo mierzalnym i kosztownych zabiegów daje przedź niezwyczajnie wytrzymałą, obok szeregu cennych właściwości dla produkcji materiałów dzianych i tkackich, nieustępującą w niczem odpowiednim gatunkom jedwabiu zagranicznego nad miarę przereklamowanego.

Czysty zysk okresu sprawozdawczego umożliwił wydzielanie 12% dywidendy.

W skład Zarządu T-wa wchodzi pp.: Z. Toeplitz, prezes, Wł. Baruch, inż. H. Ginsberg, C. L. Fischer, P. Lindenberg, S. Laurysiewicz, Dr. H. Majnon, Wiliam Max Müller, G. Popelier, L. Toeplitz i inż. F. Wiślicki, dyr. zarz.

NOWE EMISJE

S. A. Wielkich Pieców i Z. Ostrowieckich. Podwyższenie kap. akc. o 5.000.000 zł. do 20.000.000 zł., drogą nowej III em. akcji.

Wśród 100.000 nowych akcji, po 50 zł. nom. wart., 18.666 szt. akcji uprzywilejowanych serii A.

Na każde trzy akcje pierwszych dwu emisji — jedna akcja III em. Cena emisji: 70 zł. w Belgii 280 frs. belg.

Wpłata całej należności na akcje now. em. winna być uskuteczniiona przed dniem 12 czerwca b. r.

Biuro Twa w Warszawie, Plac Trzech Krzyży 3, Bank Handlowy w Warszawie, ul. Traugutta 9, Banque de Bruxelles, Bruxelles, 2 rue de la Regence.

Wpłaty na akcje serii A i wydawanie świadectw teje serii tylko w biurze T-wa.

„Centrala Rolników”, S. A. w Poznaniu. Podwyższenie kap. akc. o 600.000 zł. do 1.800.000 zł. drogą III em. zlot.

Cena emisyjna akcji uprzyw. serii A i B — 125 zł., serii akcji zwykłych C — 105 zł.

Całą emisję przejmuje Bank Związku Sp. Zar. w Poznaniu, z zobowiązaniem wydania zgłaszającym się akcjonariuszom jednej akcji III em. na każde dwie przez nich posiadane.

Termin do 23 czerwca b. r. Bank Związku Sp. Zar., Poznań, Plac Wolności 15.

„Chodorów”, Akc. Tow. Przem. Cukr. Podwyższenie kap. akc. o 3.125.000 zł. do 9.375.000 zł., przez przełanie części nadwyżki z prerachowania.

Bezpłatna emisja 31.250 akcji II em. zlot. po 100 zł. nom. wart.

Na dwie posiadane — jedna akcja nowej emisji. Posiadacze jednej akcji emisji dotychczas. otrzymają odcinek akcji II em. na zł. 50. — nom. wart.

Termin do 31 grudnia b. r. Polski Bank Przemysłowy, Lwów, Trzeciego Maja 9.

WYMIANA AKCJI

S. A. Pol. Zakł. Przem. Chem. „Nitrat”. Wymiana akcji markowych trzech emisji na akcje złotowe.

Na każde 100 akcji markowych po 500 Mp. nom. wart. — jedna akcja złotowa, nom. wart. 100 zł. Warszawa, Mińska 29, od 10 — 14.

WYPŁATA DYWIDENDY

Bank Angielsko-Polski. Wypł. dywidendy za rok 1928, w wysokości 10%. Warszawa, ul. Krak. Przedm. 47/49.

S. A. „Kabel”, Tow. Przem. Wypł. dyw. za r. 1928, w wysokości 10%. Warszawa, Bank Dyskontowy Warszawski, Fredry 8.

S. A. Cukr. i Raf. „Zbierski”. Wypł. dyw. za r. 1927/8, w wysokości 4%. Warszawa, ul. Mokotowska 25.

Lilpop, Rau i Loewenstein, S. A. Wypł. dyw. za r. 1928, w wysokości 12%, t. j. zł. 3. — za kupon Nr. 4.

Wpłata uskuteczniiona będzie do dnia 1 stycznia 1930 r. w II Oddziale Miejskim Banku Zachodniego w Warszawie, Nowy Świat 51, po tym zaś terminie — w biurze T-wa, ul. Bema 65.

RADA ZARZĄDZAJĄCA

SPÓŁKI AKCYJNEJ FABRYK METALOWYCH

pod firmą

NORBLIN, B-CIA BUCH I T. WERNER

podaje do wiadomości pp. Akcjonariuszów, iż stosownie do uchwały Zwyczajnego Walnego Zebrania z dnia 12 października 1928 roku, poczynając od dnia 14 maja r. b. wydawane będą bezpłatnie akcje 2-jej emisji w stosunku jednej akcji 1-jej emisji na dwie akcje 1-jej emisji.

W BANKU ZWIĄZKU SPÓŁEK ZAROBKOWYCH JASNA 8, i W BANKU DYSKONTOWYM WARSZAWSKIM FREDRY 8, za złożeniem deklaracji 1-jej emisji do ostemplowania oraz oświadczenia w szczególności numerów złożonych akcji.

ZARZĄD S. A. „PRZEMYSŁ CHEMICZNY W POLSCE“, SP. AKC. W ZGIERZU

na zasadzie § 15 i 16 statutu, ogłoszonego 4-go lipca 1927 r. w Nr. 149 „Monitora Polskiego“, zawiadamia pp. Akcjonariuszów, że Zwyczajne Walne Zgromadzenie odbędzie się dnia 11-go czerwca 1929 roku, o godzinie 6-jej wieczorem w lokalu Banku Gospodarstwa Krajowego, Krakowskie Przedmieście 32 z następującym porządkiem obrad: 1) Wybór przewodniczącego Zebrania. 2) Rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania Zarządu, bilansu zamknięcia i rachunku strat i zysków za rok 1928 i podział zysków. 3) Wyznaczenie wynagrodzenia dla Zarządu i Komisji Rewizyjnej. 4) Wybór 4-ch członków Zarządu na miejsce wylosowanych. 5) Wybór 5-ciu członków Komisji Rewizyjnej. 6) Upoważnienie dla Zarządu na zaciąganie nowych pożyczek i kredytów z zabezpieczeniem hipotecznym. 7) Wnioski. Na podstawie § 10 statutu, ogłoszonego 4 lipca 1927 w Nr. 149 „Monitora Polskiego“, wszystkie akcje Spółki są na okaziciela i na podstawie § 20 tegoż statutu, właściciele akcji korzystają z głosu na Zgromadzeniu Walnem, o ile na 7 dni przed Walnem Zgromadzeniem złożą Zarządowi swoje akcje; zgodnie z powyższym Zarząd prosi o składanie akcji najpóźniej do dnia 4 czerwca r. b. w lokalach Spółki w Zgierzu, Lesna 7 lub w Warszawie, Wilcza 19 m. 1. Stosownie do § 17 statutu wnioski akcjonariuszów winny być złożone Zarządowi na piśmie nie później jak na 2 tygodnie przed terminem Zgromadzenia.

„SATURNIA“

W dniu 30 kwietnia 1929 r. odbyło się VIII Zwyczajne Walne Zgromadzenie firmy **Przemysł Hutniczy Schicht Sp. Akc.** dawniej „Saturnia“ Sp. Akc. Sprawozdanie Zarządu za rok 1928 wykazuje dalszy wzrost obrotu towarzystwa. W związku z tym następuje rozbudowa obu fabryk — w Warszawie

i w Trzebini. W Warszawie nabyte zostały nieruchomości przy ul. Szwedzkiej na Pradze, należące dawniej do tow. akc. Welt i fabryk lamp Dittmara. Rozbudowa fabryk ukończona będzie na jesieni r. b. Zdolność produkcyjna podniesie się od 100% — 150%.

Bilans Spółki wykazuje czysty zysk zł. 564.445,62. Walne Zgromadzenie uchwaliło dywidendę w wysokości 10%, pozatem na fundusz rezerwy zł. 16.972,28 i na tantiemy dla członków Zarządu — zł. 40.000.

W sprawozdaniu swym Zarząd przytacza kwoty wypłacone tytułem świadczeń socjalnych, mianowicie:

Składka na Kasę Chorych	zł.	138.405,76
Ubezpieczenie emerytalne	„	43.074,26
Ubezpieczenie od wypadków	„	14.730,97
Fundusz bezrobocia	„	14.439,52
Wypłacono za urlopy	„	83.840,—
Razem, świadczenia socjalne wyniosły	„	249.490,51
b. powyższą sumę	„	249.490,51

Kapitał zakładowy Spółki wynosił na dzień 31 grudnia 1928 r. zł. 2.700.000,— podzielonych na 12.000 sztuk akcji po zł. 225 każda. W toku jest nowa emisja 12.000 sztuk akcji, przez co kapitał zakładowy powiększy się do sumy zł. 5.400.000,—. Fundusz rezerwy na dzień 31 grudnia 1928 r. wynosił zł. 394.974,27. Fundusz amortyzacyjny — zł. 2.368.662,14.

W preliminarzu na rok bieżący Zarząd przewiduje dalszy wzrost przedsiębiorstwa. (K.)

POWSZECHNY BANK KREDYTOWY, S. A.
Rachunek bilansu na dzień 31 grudnia 1928 r.

Stan czynny.	złoty	Stan bierny.	złoty
Kasa i sumy do dyspozycji w Banku Polskim, P. K. O. i Banku Gospodarstwa Krajowego:	3.402.453,53	Kapitały własne:	5.000.000,—
Waluły zagraniczne	880.233,86	a) zakładowy	5.000.000,—
Papiery wartościowe własne:		b) zapasowy	83.823,55
a) pożyczki państwowe	32.520,12	Wkłady:	
b) papiery hipot. i oblig.	223.674,54	a) terminowe	5.424.091,51
c) akcje	87.248,35	b) a vista	5.680.685,10
Udziały i akcje w przedsiębiorstwach konsorcyjnych	343.443,01	Rachunki bieżące (saldo kred.)	11.104.776,61
Banki krajowe	203.606,98	Zobowiązania inkasowe	7.986.506,60
Banki zagraniczne	508.034,92	Redyskonto weksli	141.184,57
Weksle zdyskontowane	751.746,30	Banki krajowe	6.012.533,61
Weksle protestowane	19.049.731,42	Banki zagraniczne	1.370.266,55
Rachunki bieżące (saldo debetowe):	46.476,31	Różne rachunki:	
a) zabezpieczone	20.342.502,30	a) nierozliczone wpływy wekslowe	896.118,75
b) niezabezpieczone	1.885.766,82	b) przekazy na bank	105.886,02
Nieruchomości	47.936.735,80	c) inne	2.748.571,27
Różne rachunki	2.345.268,16	Zysk:	3.750.576,04
Dłużnicy za gwarancje	28.804.231,93	a) z lat ubiegłych	80.213,84
Inkaso	79.086.235,89	b) za 1928 rok	13.561,28
			597.703,81
		Wierzyciele za gwarancje	47.936.735,80
		Inkaso	2.345.268,16
			28.804.231,93
			79.086.235,80

„STRADOM“ CZĘSTOCHOWSKIE ZAKŁADY WYROBÓW WŁÓKIENNICZYCH, SP. AKC.
Bilans na dzień 31 grudnia 1928 r.

Stan czynny.	złoty	Stan bierny.	złoty
Grunta	154.916,—	Kapitał zakładowy	6.400.000,—
Budowle	3.512.840,33	Kapitał zapasowy	1.416.844,31
Maszyny i urządzenia zakładów	10.555.244,51	Kapitał amortyzacyjny	9.328.285,12
Przyrządy i narzędzia fabryczne	565.745,55	Nadwyżka z przerech. majątku	405.653,76
Ruchomości	70.982,61	Wierzyciele	7.179.048,09
Materiały i wyroby	5.861.071,45	5% obligacje	25.587,84
Kasa	39.688,25	Akcepty	1.784.348,75
Weksle	2.226.192,19	Niewypłacona dywidenda z lat ubiegłych	8.901,75
Papiery procentowe	93.217,09	Depozyty członków Zarządu	360.000,—
Dłużnicy	4.057.042,45	Dywidenda za 1928 rok	320.000,—
Depozyty	360.000,—	Sumy przechodnie	280.006,81
Sumy przechodnie	11.736,—		
	27.508.676,43		27.508.676,43

Rachunek strat i zysków za 1928 r.

Winien.	Ma.		
Podatki i opłaty	973.616,72	Rachunek sprzedaży wyrobów	3.288.109,—
Kasa Chorych, Fundusz Bezrobocia, ubezpiecz. robotników od nieszczęśliwych wypadków, urlopy robotn., Kasa przezorności i pomocy	465.603,82		
Ubezpieczenie od ognia	69.093,69		
Straty na dłużnikach	21.599,14		
Odpis na kapitał amortyzacyjny	1.210.000,—		
Odpis na kapitał zapasowy	28.000,—		
Statutowa tantiema Zarządu i pracowników	78.000,—		
Dywidenda dla akcjonariuszów	320.000,—		
Zarezerwowane na opłatę podatku dochodowego	122.195,63		
	3.288.109,—		3.288.109,—

TOW. PRZEM. ZAKŁ. MECH. „LILPOP, RAU I LOEWENSTEIN“, S. A.
Bilans szczegółowy na dzień 31 grudnia 1928 r.

STAN CZYNNY.	STAN BIERNY.	
Nieruchomości:	Kapitał Zakładowy	12.400.000,—
Grunty	„ Zapasowy	197.563,64
Budowle	„ Amortyzacyjny	5.387.224,10
Maszyny, urządzenia i ruchomości:	Rezerwa na zupełn. kapit. Zakł. powstała z przerech. bilansu brutto na dz. 1.VII 1928 r.	3.017.334,90
Maszyny i urządzenia	Fundusz ubezpieczeniowy	4.218.756,30
Ruchomości	Dywidenda niepodnies. z lat dawn. „ „ za r. 1927	97.445,78
Kasa i Banki	Kasa Przechodności Urzędników	100.943,41
Magazyny: Główny	Kasa Oszczędności Robotników	126.498,80
Zelaza	Wierzyciele:	175.726,61
Drzewa	Ministerstwo Komunikacji — awanse	57.456,46
Opalu	Kolej Elektr. Łódzka	7.264.228,—
Przedmiotów różnych	Odbiorcy	990.000,—
Materiałów na przyjęte zamówienia	Dostawcy	28.629,90
Roboty niewykończone	Osoby i firmy różne — stypendja, fundacje, rezerwa na pod. doch. i inne	1.744.673,79
Dłużnicy:	Akcepty	1.811.090,87
Ministerstwo Komunikacji	Właściciele depozytów	11.838.622,56
Odbiorcy	Sumy Przechodnie	3.034.510,32
Dostawcy	Zysk — pozostałość z 1927 r.	139.461,32
Osoby i firmy różne	Zysk — pozostałość z 1928 r.	213.177,21
Weksle w portfelu		132.705,82
Depozyty i Kaucje:		1.846.064,86
Różni za złożone kaucje		1.978.770,68
Depozyty własne		
Depozyty różnych		
Udziały konsorcjalne		
Sumy przechodnie		
Fabryka w Krzemieńcu — saldo p.g. bilansu na dz. 31.XII 1917 r.		
		42.983.492,09

Naczelny redaktor i wydawca: TADEUSZ KURASIEWICZ.
Tomaszowska Fabryka Sztucznego Jedwabiu, Sp. Akc.
Bilans na dzień 31-szy grudnia 1928 roku.

STAN CZYNNY.	STAN BIERNY.		
Grunty	600.448,66	Kapitał zakładowy	39.000.000,—
Budynki fabryczne i nieruchomości w Warszawie	12.031.119,80	„ zapasowy	5.350.761,42
Maszyny i aparaty	14.197.900,19	„ amortyzacyjny	6.821.763,56
Ruchomości	1,—	Rezerwa specjalna	1.268.750,—
Gotowizna w kasach i bankach	12.582.998,87	Różnica z przerechowania na dzień 1 lipca 1928 r.	3.485.975,76
Papiery wartościowe	125.273,25	Kasa przezorności i funduszu pomocy pracowników	802.500,—
Udział w przedsiębiorstwach pokrewnych	1,—	Wierzyciele	6.115.510,03
Weksle	8.218.801,24	Sumy przechodnie	1.137.500,—
Dłużnicy	8.286.223,41	Niewypłacona dywidenda	7.830,09
Zapasy surowców i materiałów pomocniczych	2.777.857,73	Depozyty różnych	328.282,88
Zapasy jedwabiu	9.638.554,55	Zysk	4.468.588,84
Depozyty	328.282,88		
	68.787.462,58		68.787.462,58

Bilans surowy
Banku Handlowego w Łodzi, Sp. Akc.
na dzień 1 kwietnia 1929 r.

STAN CZYNNY.	STAN BIERNY.		
Kasa i sumy do dyspozycji w Banku Polskim, P.K.O. i Banku Gosp. Krajow.	1.991.884,65	Kapitały własne:	2.500.000,—
Waluły zagraniczne	746.941,44	a) zakładowy	147.654,65
Papiery wartościowe własne:		b) zapasowy	1.207.785,22
a) pożyczki państwowe	108.830,68	c) inne rezerwy	267.186,80
b) papiery hipoteczne	435.037,19	d) fundusz amortyzacyjny	4.122.626,67
c) akcje	3.744.192,22	Wkłady:	
Udziały i akcje w przedsiębiorstwach konsorcyjnych	4.436,97	a) terminowe	7.883.157,64
Banki krajowe	377.986,44	b) a vista	5.084.855,58
Banki zagraniczne	349.366,32	Rachunki bieżące (saldo kredytowe)	10.105.442,80
Weksle zdyskontowane	15.360.886,94	Zobowiązania inkasowe	250.723,81
Weksle protestowane	365.821,28	Redyskonto weksli	4.380.374,68
Rachunki bieżące (saldo debetowe):		Banki krajowe	494.650,16
a) zabezpieczone	15.022.094,83	Banki zagraniczne	12.914.278,74
b) nie zabezpieczone	414.575,81	Różne rachunki	2.779.604,71
Pożyczki terminowe	150,—	Procenty, prowizje i różne zyski	515.681,86
Nieruchomości	7.971.151,23	Oddziały	4.906.952,20
Różne rachunki	1.069.279,89		
Koszty, różnice kursowe i t. p.	636.930,94		
Oddziały	4.838.782,02		
	53.438.348,85		—53.438.348,85
Gwarancje		1.382.319,75	
Inkaso		12.693.608,27	

WARSZAWSKIE TOWARZYSTWO KOPALNI WĘGLA I ZAKŁ. HUTNICZYCH, SP. AKC.
Bilans w dniu 31 grudnia 1928 r.

STAN CZYNNY.	STAN BIERNY.		
Pola kopalniane, prawa używalności górniczej i posiadłości	5.366.519,92	Kapitał Akcyjny	21.000.000,—
Kopalnie:		Kapitał Zasobowy T-wa	1.041.267,80
Kazimierz — szyby, budynki, ma-		Amortyzacja Zakładów	21.114.721,04
chiny i t. p.	16.905.399,41	Pozostałość z przeliczenia bilansu	3.020.908,40
Juliusz — szyby, budynki, machi-		Wierzyciele:	
ny i t. p.	15.891.506,05	Różni z r-ków bieżących	1.937.037,20
Feliks-Jakób	444.971,87	Należności przypadające bankom	591.831,45
Budynki	33.241.877,33	Akcepty:	
Cegielnia	8.160.864,02	a) finansowe £ 54.456,68 à 43.70	2.356.325,54
Sprzęty, utensylja, konie, wozy i zaprzęgi	44.720,—	b) inwestycyjne § 22.236,— à 8.90	197.900,40
Remanent materiałów:	1.580.311,09	c) w złotych	95.000,—
a) remanent materiałów pomocni-		Obce kapitały:	
czych	1.727.001,92	Kasa Przezorności i Pomocy Prac-	
b) remanent węgla	517.364,93	owników	174.621,83
Udziały w Spółce „Żegluga Wisła —		Kasa Bratnia	138.068,66
Bałtyk“ Tczew	249.000,—	Fundusze obce z przeznaczeniem	
Dłużnicy:		specjalnem	546.704,17
za węgiel	1.427.395,82	Rachunek Przechodni	1.272.838,68
za zaliczenia na dostawy i roboty	95.948,91	Niepodniesione dywidendy od akcji	46.830,70
za zaliczenia na zarobki i pensje	493.209,19	Depozyty	528.774,—
różni dłużnicy	333.540,04	Składający kaucje	148.662,—
Rachunek Przechodni	83.490,29	Straty i Zyski za 1928 r.	11.462,18
Weksle	20.295,58		
Należności u banków	93.839,33		
Papiery publiczne	75.981,—		
Gotowizna w Kasach T-wa	34.158,68		
Depozyty	528.774,—		
Kaucje	148.662,—		
	54.222.954,05		54.222.954,05

TOW. STARACHOWICKICH ZAKŁADÓW GÓRNICZYCH, SP. AKC.
Bilans na dzień 31 grudnia 1928 r.

STAN CZYNNY.	STAN BIERNY.			
Majątek nieruchomy.		Kapitał zakładowy.	528.000 sztuk akcji po 50 zł.	26.400.000,—
Lasy, grunta i budowle	17.709.717,25	Kapitał zapasowy.		2.737.103,49
Huta, kopalnie i kolejki	5.634.490,25	Pozostałość		17.802.012,47
Zakłady Mechaniczne	27.182.869,70	Kapitał umorzenia.		17.802.012,47
Nieruchomości w Warszawie	224.875,13	Pozostałość		998.662,19
Nowe roboty.		do odpisania w roku bieżącym: za stempel od akcji IX emisji, koszty wymiany akcji markowych, podatek majątkowy i danina lasowa	974.094,37	24.567,82
na Hucie	2.026.153,92	Rezerwa waloryzacyjna.		140.787,13
„ Kopalniach	228.223,61	Pozostałość		140.787,13
„ w Lasach	210.840,62	Pożyczka długoterminowa.	7½% oblig. Banku Gospod. Kraj. M. S. Wojsk., pożyczka	9.600.000,—
„ Zakładach Mechanicznych	1.963.405,07		5.300.000,—	14.900.000,—
Ruchomości.		Wierzyciele.		6.596.050,80
Inwentarz ruchomy i narzędzia w Zakładach i Lasach	2.024.580,76	Akcepty		3.351.430,86
Magazyny.		Banki — pożyczki krótkotermin.		1.795.638,31
na Hucie, Zakł. Mechanicznych i Lasach	4.778.951,01	Dostawcy		2.662.075,95
Półfabrykaty.		Zaliczki Min. Spraw. Wojskow.		1.491.695,84
Niewykończone wyroby w Zakł. Mechanicznych	1.084.434,23	Różni		15.896.891,76
Gotowe wyroby.		Przechodni.		385.312,67
w Zakładach	1.732.446,95	Pozostałość		69.661,13
w Lasach	1.432.520,24	Zysk za 1928 rok		2.533.190,14
Gotowizna.				2.602.851,27
Pozostałość	35.204,91			
Papiery procentowe.				
Pozostałość	143.300,—			
Weksle.				
Pozostałość	272.608,63			
Dłużnicy.				
Banki	1.001.749,65			
Zaliczki dostawcom	6.541.438,90			
Odbiorcy	3.390.849,87			
Różni	3.077.130,07			
Przechodni.				
Pozostałość	193.735,84			
Depozyty	80.889.526,61			
Otrzymane gwarancje	88.853,47			
Różni za kaucje	9.374.125,—			
	722.200,—			
	91.074.705,08			

RACHUNEK STRAT I ZYSKÓW ZA 1928 ROK.

WINIEN.	MA.		
Koszty Administracyjne i Ogólne	1.069.540,69	Dochód z Zakładów Mechanicznych	3.657.299,40
Podatki i ubezpieczenia	719.363,63	„ z Huty	592.222,40
Procenty	1.249.656,65	„ Las	